

פרשת המן

סגולה לפרנסה לומר בכל יום את פרשת המן. עניין זה מוזכר כבר ב'ארבעה מורים' (אורה חיים סי' שא - ישוב לומר פרשת המן), ומרן הבית יוסף ביאר "כדי שיאמין שכל מזונותיו באין לו בהשגחה", וב'פרישה': "בירושלמי דברכות איתא, כל האומר פרשת המן בכל יום, מוכפח לו שלא יתמעטו מזונותיו". לגבי אמירת פרשת המן בשבת, פסק רבינו בעל ה'באר היטב': (סימן א' סעיף קמ"ט) "וגם בשבת יוכל לומר פרשת המן".

בשם הרה"ק רבי מנחם מנדל מרימנוב מובא, כי סגולה מיוחדת לפרנסה לומר את פרשת המן, שניים מקרא ואחד תרגום, ביום שלישי בשבוע שקוראים בו פרשת בשלח.

וְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּזַמֵּן פְּרֻנְסָה לְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּפְרֻנְסָתִי וּפְרֻנְסַת אֲנָשֵׁי בֵּיתִי בְּכֻלָּם. בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר בְּכַבּוּד וְלֹא בְּבוּזֵי בְּהִתַּר וְלֹא בְּאִסּוּר כְּדֵי שֶׁנוּכַל לְעַבּוֹד עַבְדֻּרְתְּךָ וְלִלְמוּד הַתּוֹרָתְךָ כְּמוֹ שֶׁזֶנְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ מִן פְּמִדְבָּר בְּאֶרֶץ צִיֵּה וְעַרְבָּה:

וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה הֲנִי מִמְטִיר לָכֶם מִן הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וְלִקְטְנוּ דָבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסְנוּ הַיֵּלֶד בְּתוֹרַתִי אִם לֹא:

וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה הֲנִי מִמְטִיר לָכֶם מִן הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וְלִקְטְנוּ דָבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסְנוּ הַיֵּלֶד בְּתוֹרַתִי אִם לֹא:

וַיְהִי בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה וַיִּתְקַנּוּ יַת דְּוִיתוֹן וַיְהִי עַל חַד תְּרִין עַל דְּיִלְקֻטוּן יוֹם יוֹם:

וְהָיָה בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר יִבְיֵאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר יִלְקְטוּ יוֹם | יוֹם:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרַמְשָׁא וַתְּדַעְנוּ אֲרֵי יי אִפִּיק וְתִכּוֹן מֵאֲרַעָא דְּמַצְרַיִם:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֵל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרַב וַיִּדְעֵתֶם כִּי יי הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

וּבְצַפְרָא וַתְּחֻזוּן יַת יִקְרָא דְּוִי כַּד שְׁמִיעַ (קְדֻמוֹהִי) יַת תְּרַעְמוֹתְכוֹן עַל מִימְרָא דְּוִי וְנַחְנָא מָא אֲרֵי אֲתִרְעַמְתוּן עֲלֵנָא:

וּבִקֶּר וּרְאִיתֶם אֶת כְּבוֹד יְהוָה בְּשִׁמְעוּ אֶת תְּלַנְתִּיכֶם עַל יי וְנַחְנוּ מָה כִּי (תְּלוֹנו) תְּלִינוּ עֲלֵינוּ:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּדִיתוֹן יי לְכוּן בְּרַמְשָׁא בְּסָרָא לְמִיכַל וְלַחְמָא בְּצַפְרָא לְמַסְבַּע כְּדִשְׁמִיעוּן קְדָם יי יַת תְּרַעְמוֹתְכוֹן דִּי אֲתוּן מִתְרַעְמִין עֲלוֹהֵי וְנַחְנָא מָא לֹא עֲלֵנָא תְּרַעְמוֹתְכוֹן אֱלֹהֵן עַל מִימְרָא דְּוִי:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יי לָכֶם בְּעֲרַב בָּשָׂר לֶאֱכֹל וְלַחֵם בְּבִקֶּר לְשַׁבַּע בְּשִׁמְעַע יי אֶת תְּלַנְתִּיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מְלִינִם עֲלֵיו וְנַחְנוּ מָה לֹא עֲלֵינוּ תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל יי:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אָמַר לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבִנֵּי יִשְׂרָאֵל קְרִיבוּ קְדָם יי אֲרֵי שְׁמִיעוּן קְדֻמוֹהִי יַת תְּרַעְמוֹתְכוֹן:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל אֲהֲרֹן אָמַר אֵל כָּל עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קְרִיבוּ לִפְנֵי יי כִּי שְׁמַע אֶת תְּלַנְתִּיכֶם:

וְהוּהוּ כַּד מְלִיל אֲהֲרֹן עִם כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָא יִקְרָא דְּוִי אֲתַגְלִי בְּעֵנָא:

וַיְהִי כְּדַבֵּר אֲהֲרֹן אֵל כָּל עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּפְנוּ אֵל הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְבוֹד יי נִרְאָה בְּעָנָן:

וּמְלִיל יי עִם מֹשֶׁה לְמִימֶר:

וַיְדַבֵּר יי אֵל מֹשֶׁה לְאָמַר:

שְׁמִיעַ קְדָמִי יַת תְּרַעְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְלִיל עֲמַחוּן לְמִימֶר בֵּין שְׁמִשְׁיָא תִּיכְלוּן בְּסָרָא וּבְצַפְרָא תְּשַׁבְּעוּן לַחְמָא וַתְּדַעְנוּ אֲרֵי אֲנָא יי אֱלֹהֵיכֶם:

שְׁמַעְתִּי אֶת תְּלוֹנַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבִר אֱלֹהִים לְאָמַר בֵּין הָעַרְפִּים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבְבִקֶּר תְּשַׁבְּעוּ לַחֵם וַיִּדְעֵתֶם כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

וְהוּהוּ בְּרַמְשָׁא וּסְלִיקַת סְלִיו וְחַפְתִּי יַת מְשֻׁרְתָא וּבְצַפְרָא תוֹת נַחְתַּת מְלָא סְחוּר סְחוּר לְמְשֻׁרְתָא:

וַיְהִי בְּעֲרַב וַתַּעַל הַשָּׁלוּ וְתִכְסֶם אֶת הַמַּחְנֶה וּבְבִקֶּר הָיְתָה שְׂכַבַת הַטַּל סְבִיב לְמַחְנֶה:

וַתַּעַל שֹׁכֵבֵת הַטָּל וְהִנֵּה עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר דָּק מְחַסְפִּים דָּק
בְּכַפֵּר עַל הָאָרֶץ:

וּסְלִיקַת נְחֻמַּת מַלְאָ וְהָא עַל אִפֵּי מִדְבָּרָא
דְּעָדָק מְקַלְפָּא דְּעָדָק כְּגִיד כְּגִלְדָּא עַל אֶרֶץ:

וַיֵּרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא
יָדְעוּ מַה הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן
יְיָ לָכֶם לֶאֱכֹלָה:

וְחִזּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲמָרוּ גִבְרַ לְאַחֵיהֶי מִנָּה הוּא
אֲרִי לֹא יָדְעוּ מַה הוּא וַאֲמַר מֹשֶׁה לְהוֹן הוּא
לְחֶמֶא דִּי יִהְיֵ יְיָ לְבוֹן לְמִיכָל:

זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְקַטֹּף מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ עֹמֵר
לְגִלְגָּלַת מִסֹּפֶר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לְאֲשֶׁר בָּאֵהְלוּ תִקְחוּ:

דִּין פְּתִיגְמָא דִּי פְקִיד יְיָ לְקוֹטְפוֹ מִנָּה גִבְרַ לְפּוֹם
מִיכָלָה עֹמֵרָא לְגִלְגָּלַתָּא מִנֵּן נַפְשֹׁתֵיכוֹן גִּבְרַ
לְדִי כְּמַשְׁכְּנָה תִסְכְּבוּן:

וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמִּרְבֶּה וְהַמְּעִיט:

וְעָבְדוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ דְאֶסְנִי וְדֹאֲעֵר:

וַיִּמְדוּ בְּעֹמֶר וְלֹא הֶעֱדִיף הַמִּרְבֶּה וְהַמְּעִיט לֹא הֶחְסִיר
אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ לְקַטְו:

וְכָלוּ כְּעוֹמֵרָא וְלֹא אוֹתֵר דְאֶסְנִי וְדֹאֲעֵר לֹא
חֶסִיר גִּבְרַ לְפּוֹם מִיכָלָה לְקַטְו:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֵל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בֶּקֶר:

וַאֲמַר מֹשֶׁה לְהוֹן אֲנִשׁ לֹא יִשְׂאֵר מִנָּה עַד
צִפְרָא:

וְלֹא שָׁמְעוּ אֵל מֹשֶׁה וַיּוֹתֵרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בֶּקֶר וַיֵּרֶם
תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצַף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה:

וְלֹא קִבִּילוּ מִן מֹשֶׁה וַאֲשָׁרוּ גִבְרִיא מִנָּה עַד
צִפְרָא וְרַחֵשׁ רִיחֵשָׁא וְסֵרִי וְרִנּוּ עֲלֵיהוֹן מֹשֶׁה:

וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בְּבֶקֶר בְּבֶקֶר אִישׁ כְּפִי אֲכָלוּ וְחֵם הַשֶּׁמֶשׁ
וַנָּמָם:

וַיִּלְקְטוּ יְתֵה בְּצִפְרָא גִבְרַ לְפּוֹם מִיכָלָה
וְכֵמָא דְמַשְׁתָּאֵר מִנָּה עַל אִפֵּי חֶקְלָא כִּד חֶמָא
עֲלוּהִי שְׁמֵשָׁא פָּשֵׁר:

וַיְהִי | בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְקַטְו לֶחֶם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הָעֹמֶר לְאֶחָד
וַיִּבְאֵוּ כָּל נְשִׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּדּוּ לְמֹשֶׁה:

וְהוּהָ בַּיּוֹמָא שְׁתִּיתָאָה לְקַטְו לְחֶמָא עַל חַד
תְּרִין תְּרִין עֹמְרִין לְחַד וְאֹתוֹ כָּל רִבְרֵבִי כְּנִשְׁתָּא
וְחִוִּיאוּ לְמֹשֶׁה:

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ שְׁבֶתוֹן שְׁבֶת קֹדֶשׁ לִי
מִחַר אֵת אֲשֶׁר תֹּאפּוּ אִפּוֹ וְאֵת אֲשֶׁר תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוּ וְאֵת
כָּל הָעֵדָה הִנִּיחוּ לָכֶם לְמַשְׁמֶרֶת עַד הַבֶּקֶר:

וַאֲמַר לְהוֹן הוּא דִּי מְלִיל יְיָ שְׁבֶתָא שְׁבֶת קוֹדֶשָׁא
קֹדֶם יְיָ מִחַר יֵת דִּי אֲתוֹן עֲתִידִין לְמַכָּא אִפּוֹ וְיֵת
דִּי אֲתוֹן עֲתִידִין לְבִשְׁלָא בִשְׁלוּ וְיֵת כָּל מוֹתָרָא
אֲעֲנֵעוּ לְבוֹן לְמַשְׁמֶרֶת עַד צִפְרָא:

וַיִּנִּיחוּ אֹתוֹ עַד הַבֶּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ
וְרָמָה לֹא הִיָּתָה כּוֹ:

וַאֲעֲנֵעוּ יְתֵה עַד צִפְרָא כֵּמָא דְפְקִיד מֹשֶׁה וְלֹא
סֵרִי וְרִיחֵשָׁא לֹא הוּהָ כֵּה:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכָלְהוּ הַיּוֹם כִּי שְׁבֶת הַיּוֹם לִי הַיּוֹם לֹא
תִמְצָאֵהוּ בַשָּׂדֶה:

וַאֲמַר מֹשֶׁה אֲכָלְהִי יוֹמָא דִּין אֲרִי שְׁבֶתָא יוֹמָא
דִּין קֹדֶם יְיָ יוֹמָא דִּין לֹא תִשְׁכַּחֲנָה בְּחֶקְלָא:

שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבֶת לֹא יִהְיֶה כּוֹ:

שֵׁשֶׁת יוֹמִין תִּלְקַטְנָה וּבַיּוֹמָא שְׁבִיעִיָּה שְׁבֶתָא
לֹא יְהִי כֵּה:

וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן הָעֵם לְלֶקֶט וְלֹא מְצָאוּ:

וְהוּהָ בַּיּוֹמָא שְׁבִיעִיָּה נִפְקוּ מִן עֹמָא לְמִלְקָטָא
וְלֹא אִשְׁכְּחוּ:

וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל מֹשֶׁה עַד אָנֹכֶם לְשֹׁמֵר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתַי:

וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה עַד אֵימַתִּי אֲתוֹן מְסַרְבִּין לְמַטֵּר
פְּקוּדֵי וְאוֹרִיתִי:

רְאוּ כִּי יְיָ נָתַן לָכֶם הַשְּׁבֶת עַל כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם
הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יוֹמִים שְׁבוּ | אִישׁ תַּחְתִּיו אֵל יָצָא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ

חִזּוּ אֲרִי יְיָ יִהְיֵ לְבוֹן שְׁבֶתָא עַל כֵּן הוּא יִהְיֵ
לְבוֹן בַּיּוֹמָא שְׁתִּיתָאָה לֶחֶם תְּרִין יוֹמִין תִּיבּוּ
אֲנִשׁ תַּחְתּוֹתוֹהִי לֹא יִפּוֹק אֲנִשׁ מֵאַתְרָה בַּיּוֹמָא

ביום השביעי:

שביעאה:

וישבתו העם ביום השביעי:

ונחו עמא ביוםא שביעאה:

ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא פורע גר לבן
וטעמו בצפיחת בדבש:

ויקרו בית ישראל ית שמה מן והוא כפר זרע
גרא חור ומעמה פאסקריטון בדבש:

ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יי מלא העמר ממנו
למשמרת לדרתיכם למען | יראו את הלחם אשר
האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים:

ויאמר משה דין פתגמא די פקיד יי מלי עמרא
מנה למטרא לדריבון בריל דיחזון ית לחמא
די אוכלית יתבון במדברא באפקותי יתבון
מארעא דמצרים:

ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא
העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם:

ויאמר משה לאהרן סב צלוחית חרא ונח תמן
מלי עמרא מן ואצנע יתה קדם יי למטרא
לדריבון:

כאשר צוה יי אל משה ויניחהו אהרן לפני הערת
למשמרת:

כמא די פקיד יי למשה ואצנעה אהרן קדם
סהדויתא למטרא:

ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל
ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען:

ובני ישראל אכלו ית מנא ארבעין שנין עד
דמיתיהון לארעא יתבתא ית מנא אכלו עד
דאתו לסופי ארעא דכנען:

והעמר עשירית האיפה הוא:

ועמרא חד מן עסרא בתלת סאין הוא:

תפילה על הפרנסה:

אתה הוא יי לבדך אתה עשית את השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר
בהם ואתה מחיה את כלם ואתה הוא שעשית נסים ונפלאות גדולות תמיד עם אבותינו גם
במדבר המטרת להם לחם מן השמים ומצור החלמיש הוצאת להם מים וגם נתת להם כל צרכיהם
שמלותם לא בלתה מעליהם בן ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים תזוננו ותפרנסנו ותכלכלנו
ותספיק לנו כל צרכנו וצרכי עמך בית ישראל המרוגבים במלוי ובפרוח בלי מרח ועמל גדול מתחת
ידך הנקיה ולא מתחת ידי בשר ודם:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתכין לי ולאנשי ביתי כל מחסורנו ותזמין לנו כל צרכנו
לכל יום ויום מחיינו די מחסורנו ולכל שעה ושעה משעותינו די ספוקנו ולכל עצם מעצמינו
די מחיתנו מידך הטובה והרחבה ולא כמעוט מפעלינו וקוצר חסדינו ומזעיר גמולותינו ויהיו
מזונותי ומזונות אנשי ביתי וזרעי וזרע זרעי מסורים בידך ולא ביד בשר ודם:

With Warmest Wishes

Ohr Olam English Mishnah Berurah Edition
Ohr Olam Institute

P.O.B. 90043 Beth Shemesh 99190

Tel: 972-722-826-826 | Fax 972-77-4448238 in the US 1718 506 0101 e.mail: info@ohr-olam.org

See our website at: <http://ohr-olam.org>